GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12. — Miesięcznie złp. 4. Nr pojedynczy gr. 10.

Nro 253

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 21 Września 1830 roku we Wtorek

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE.

— *Kommissja wdztwa Mazowieckiego.* — W wykonaniu rozporządzenia Kommissji rządowéj przychodów i skarbu daty 4 sierpnia r. b. Nr 50910 (10798) z r. 30, gruntującego się na dekrecie N. Pana, w Odessie pod d. 19 sierpnia 1828 r. zapadłego, podaje do publicznéj wiadomości, iż w biórze kommissji wojewódzkiéj, przy ulicy Przejazd, w domu rządowym Nr 646, na 1széra piętrze, w sali sessjonalnéj, odbywać się będzie publiczna licytacja na sprzedaż dóbr rządowych Grabie w ekonomji Poszczyn, obwodzie Warszawskiu położonych, a składających się: z folwarku i wsi Grabie, z młyna, tudzież lasu.

Licytacja zaczynać się będzie od summy zł. 39,542 w srebrze albo w listach zastawnych koloru białego w nominalnéj wartości.

Oprócz postąpionéj na licytacji summy, obowiązany będzie plus-licytant opłacić skarbowi w dwóch ratach zł. 1780 kanonu rocznego, z wolnością jednak spłacenia takowego monetą brzęczącą.

Oprócz podatków i ciężarów do tych dóbr przywiązanych, opłacać się także będzie nowo ustanowiony podatek ofiary w ilości zł. 719 gr. 24.

Przejmie plus-licytant pożyczkę od towarzystwa kredytowego ziemskiego w summie zł. 36,000, przez skarb zaciągnioną, od któréj przez następne 24 lata, wnosić będzie do kassy tegoż towarzystwa, prawem sejmowém z dnia 13 czerwca 1825 r. ustanowioną opłatę.

Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć vadium zł. 5000 w srebrze albo w listach zastawnych.

Nadto utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie zaraz złożyć drugą podobnąż ilość zł. 5000.

Termin do licytacji poczynać się mającéj od godziny 11 zrana, przeznacza kommissja wdzka na dzień 9 grudnia r. b.

O wszystkich innych prócz powyższych warunkach licytacyjnych, każdy chęć kupna mający, poweźmie wiadomość w biórze kommissji wojew., gdzie nawet warunki kupna wraz z tabellą źródła intraty wykazującą, przy wejściu do sali sessjonalnéj wywieszone będą. Wolno jest nadto każdemu chęć licytowania mającemu, o stanie obecnym dóbr na gruncie przekonać się, w którym to celu zgłosić się należy do miejscowego dzierżawcy. — w Warszawie dnia 9 września 1830 roku. — Radca stanu prezes, *Rembieliński.* — Za sekr. jlnego, *Nowacki.*

— Zapowiedziane na dzień 22 b. m. publiczne posiedzenie banku Polskiego, (z powodu ogłoszonéj na tenże dzień sessji publicznéj uniwersytetu Warszawskiego), odbędzie się w dniu 24 b. m. to jest w przyszły piątek. Posiedzenie to zacznie się o godzinie w pół do jedynastéj przed południem, w sali sessjonalnéj banku, które JO. xiąże minister skarbu zagai.

Wiadomości Warszawskie.

— N. Pan raczył upoważnić J. C. Mść wielkiego xięcia Konstantego cesarzewicza, do noszenia ozdoby *znaku honorowego* za nieskazitelną służbę, jako naczelnego wodza wojska Polskiego od lat 15. — J. C. K. Mść raczył łaskawie zarazem potwierdzić przedstawione sobie stany imienne JWW. WW. Jenerałów i oficerów wyższego i niższego stopnia, oraz urzędników wojska Polskiego, mających prawo do wyżéj wymienionego znaku, za służbę nieskazitelną oficerską, w skutku czego ujrzeliśmy już znaczną liczbę PP. oficerów i urzędników garnizon stolicy składających, którzy zostali ozdobieni tą ze wszech miar zaszczytną oznaką. Między temi kawalerami spostrzegliśmy Weterana 50 lat służby liczącego, a ogół ozdobionych wynosi 1000 osób.

— Rektor królewskiego Alexandrowskiego uniwersytetu xiądz Wojciech Anzelm Szwejkowski, powrócił w tych dniach w dobrém zdrowiu z wód zagranicznych.

— Pozawczoraj wieczorem o godzinie 10, postrzelono w udo lewe kulą, Sebastjana Patryckiego, który z dwoma stróżami i strażnikiem konsumpcyjnym, czółnem na Wiśle patrolowali, dla chwytania przekradających wódkę. Kuli z rany dotąd nie można było wydobyć. Sprawca tego czynu niewiadomy.

— W Rzymie zakończył życie xiądz Parczewski młodzieniec pełen nadziei, wysłany za granicę kosztem uniwersytetu Wileńskiego. Zostawił w rękopiśmie historyczny romans z czasów Leszka Białego, mający być najcelniejszym utworem w tym oddziale literatury naszéj.

ANGLJA. — *Z Londynu, dnia 8 września.* — Król z całym dworem wyjechał do Brigthon; przyczyną oddalenia z Windsor jest to, że lekarze radzili królowi i królowéj ażeby dla zdrowia, używali powietrza morskiego. W końcu października, uda się dwór do stolicy na otwarcie parlamentu; tam zabawiwszy przez czas krótki, powróci do Brigthon; w lutym zaś pojedzie już na stałe mieszkanie do Windsor.

W tych dniach odprawi król małą żeglugę morską, dla zwiedzenia Portsmouth. — Pogłoska o wystąpieniu xięcia Wellingtona, jeszcze się utrzymuje, mówiono o tém pozawczoraj na giełdzie. Niektórzy sądzą, iż zeznania xięcia Polignaca, skompromitują niemało piérwszego ministra Angielskiego. — Do ministerjum spraw zagranicznych nadeszły depesze od konsula naszego w Lisbonie; datowane są d. 21 sierpnia. Dowiadujemy się z nich, że okręt *Galatea* przybył d. 16 wieczorem pod Lisbonę, a już dnia 17 oświadczył D. Miguel gotowość swoję do zaspokojenia wszelkich pretensij z powodu nieprawnego zabrania okrętów pod Tercejrą. *Galatea* pozostanie na Tagu, dopóki kupcy i szyprowie Angielscy zaspokojeni co do grosza nie zostaną. — Gazeta Lisbońska zawiera doniesienia z Paryża tylko po dzień 25 lipca; o dalszych nie masz ani wzmianki. — Dowiadujemy się z Singapore, że dnia 18 stycznia było w Manilla mocne trzęsienie ziemi. Miasto niewiele ucierpiało, lecz w okolicach wstrząśnienie było gwałtowne. Niemało ludzi miało utracić życie.

FRANCJA. — *Z Paryża, dnia 8 września.* — W Korsyce wywieszono z powszechną radością trójkolorową chorągiew. — Donoszą z Tulonu pod d. 2 b. m. że pułk 60 odpłynął do Korsyki na pokładzie dwóch gabar *Hekla* i *Truite.* Na jego miejsce przybył pułk 40 do Tulonu. — Bryg *Surprise* który d. 30 sierpnia nadpłynął z Lewantu, zaraz nazajutrz, to jest 31, został tamże zwrócony, dla śpiesznego przewiezienia ważnych depeszów, które tu nadeszły z Paryża, właśnie téj saméj chwili, kiedy *Surprise* do portu zawijał. — Kapitan Desmoges dowodzący fregatą *Arethusa* nie chciał wywiesić trójkolorowéj bandery i podał się do dymissji; tak samo uczynił kapitan Gay de Taradel dowódzca okrętu *Ducouedie.* — Do przystani Tulońskiéj zawinęła d. 1 września Angielska fregata *Madagascar* pod kapitanem Spencer, z wielkiém mieszkańców Tulonu ukontentowaniem, jestto albowiem dowód dobrego między obudwoma narodami porozumienia. Fregata powitała najprzód przystań a potém warownię 21 wystrzałami, na które bezzwłocznie odpowiedziano. — Bryg *Husar* dostał rozkaz aby był w pogotowiu do żeglugi na każdą chwilę; ma on powieźć pilne depesze do Algieru. — Xiąże Kondeusz mianował pana Surwal, dawniéj intendenta swego, wykonawcą testamentu, zapewniając mu część jego pensji na dożywocie. Mówią, że pan Cossé-Brissac był dniem przed śmiercią u xięcia Kondeusza i usiłował skłonić go aby majątek swój zapisał xięciu Bordeaux. — Wielu urzędników policyjnych z czasów pana Debelleyme, których oddalił pan Mangin, zostali teraz do służby przywróceni. — Prefekt policji p. Odillon Barrot, kazał dla rekonwalescentów rannych w miesiącu lipcu, urządzić w St. Cloud mieszkanie w koszarach byłéj gwardji przybocznéj, z wszelkiemi wygodami. Dziś rano posłano tam 100 rannych, a lekarze przyznają, że dobre urądzenie domu i wygód, połączone z świéżém powietrzem téj pięknéj okolicy, znacznie się przyczyni do wyzdrowienia chorych. Sławny chirurg pan Dupuyrren, ofiarował się miéć lekarskie staranie około chorych. — W całéj Bretanji organizują gwardje narodowe, nietylko po miastach ale i na wsiach. — Bawiący w Paryżu kolorowi mieszkańcy osad Francuzkich, dawali obiad dla obrońcy swego p. Isambert. Między zaproszonymi był także p. Macary kommissarz Hajtyjski. — Adres mieszkańców miasta Liverpool do miasta Paryża, nadesłany został na ręce prefekta policji. — *Messager* powiada: »Bardzo dobrze się zrobiło, że drukarze poznali swój błąd. Gdyby byli na swojém postawili, za ich przykładem idąc przepisujący, żądaliby zniszczenia czcionek drukarskich; kobiéty robiące pończochy na drutach, żądałyby zniszczenia warsztatów pończoszniczych; tkacze, machin tkackich; fabrykanci czekulady Bajońskiéj, powstaliby przeciwko machinie parowéj do robienia czekulady; dorożkarze przeciwko powozom zwanym Omnibus; postyljonowie chcieliby zniesienia telegrafów, i tak bez końca.« — Czeladź piekarska ogłosiła przez gazety, że zbiéranie się jéj nie miało na celu zniszczenia machin do gniecenia ciasta, które tyle rąk wymagają co zwyczajne gniecenie; ale było ich zamiarem naradzić się względem wzajemnych stosunków swoich z majstrami.

— *Teraźniejsza ustawa Francuzka.* »My Ludwik Filip, król Francuzów i t. d. rozkazaliśmy i rozkazujemy, ażeby ustawa konstytucyjna z r. 1814, podług uczynionéj przez izby w dniu 7, a przyjętéj przez nas w d. 9 m. b. zmiany, na nowo w następującém skreśleniu do powszechnéj podaną była wiadomości:

Publiczne prawo Francuzów.

Artykuł 1. Francuzi równi są w obliczu prawa, jakiekolwiek być mogą ich zaszczyty i tytuły. 2. Wszyscy bez różnicy, stósownie do swych majątków, przykładają się do ciężarów publicznych. 3. Wszyscy bez różnicy, mogą sprawować urzędy cywilne i wojskowe. 4. Wolność ich osobista jest zabezpieczona. Nikt nie może być poszukiwanym ani więzionym, chyba w przypadkach przepisanych prawem i podług form prawnych. 5. Każdy z równą wolnością wyznaje swoją religję i równą dla obrzędu swojego znajduje opiekę. 6. Duchowni rzymsko-katolickiéj apostolskiéj religji, którą większość Francuzów wyznaje, równie jak duchowni innych obrzędów chrześcjańskich, pobierają swą płacę ze skarbu publicznego. 7. Francuzi mają prawo ogłaszać i drukować swoje zdania, stosując się do ustaw istniejących. Cenzura nie może być nadal zaprowadzoną. 8. Wszelka własność, nie wyłączając własności narodową zwanéj, jest nietykalną, prawo bowiem między obiema żadnéj nie czyni różnicy. 9. Może rząd domagać się poświęcenia jakiéj własności dla prawnie dowiedzionego dobra publicznego, jednakże za poprzedzającém wynagrodzeniem. 10. Zabronione są wszelkie dochodzenia z powodu zdań i mniemań wynurzonych aż do powrotu teraźniejszego rządu. To samo zapomnienie poleca się trybunałom i obywatelom. 11. Popis jest zniesionym. Sposób zaciągu do wojska lądowego i morskiego, prawo przepisuje.

Kształt rządu królewskiego.

12. Osoba króla jest nietykalną i świętą. Ministrowie jego są odpowiedzialni. Do króla samego należy władza wykonawcza. 13. Król jest głową państwa; ma naczelne dowództwo wojska lądowego i morskiego; wypowiada wojnę; zawiera traktaty pokoju, przymierza i handlu, obsadza wszystkie publiczne urzędy; wydaje rozporządzenia potrzebne ku wykonywaniu ustaw, nie mogąc jednakże nigdy zawieszać ustaw lub uwolnić od ich wykonania. Wszakże obce wojska nie mogą być przyjęte do służby kraju jak tylko na mocy ustawy. 14. Władza prawodawcza wykonywaną będzie pospołu przez króla, izbę parów i izbę deputo-

wanych. 15. Wnoszenie projektów prawa należy do króla, do izby parów i deputowanych; każde jednak prawo względem podatków, musi być wprzód przez izbę deputowanych uchwalone. 16. Każde prawo ma być wolno roztrząsane i większością głosów obudwóch izb przyjmowane. 17. Projekt prawa zostawszy przez jednę z trzech władz odrzuconym, nie może być w ciągu tegoż posiedzenia powtórnie wniesionym. 18. Król sam sankcjonuje prawa i one ogłasza. 19. Zgromadzenie prawodawcze, które się zbierze piérwszy raz po wstąpieniu króla na tron, ustanowi listę cywilną na cały ciąg rządów jego.

O izbie parów.

20. Izba parów jest istotną częścią władzy prawodawczej. 21. Król zwołuje ją razem z izbą deputowanych. Obydwie izby razem zaczynają i kończą swe posiedzenia. 22. Każde zgromadzenie się izby parów w czasie, w którym izba deputowanych nie jest zgromadzoną, jest zakazane i prawnie nieważne, wyjąwszy jedyny przypadek gdzie izba parów zebraną jest jako władza sądowa, i gdzie wówczas jedynie tylko czynnościami sądowemi zajmować jéj się wolno. 23. Król mianuje parów Francji. Liczba ich jest nieoznaczona. Król, podług woli swojéj, może zmieniać godność parów, czynić ją dożywotną, lub też dziedziczną. 24. Parowie wchodzą w roku 25tym wieku do izby, lecz dopiero z rokiem 30tym mają prawo głosowania. 25. W izbie parów prezyduje kanclerz Francji, a w niebytności jego, par mianowany na to przez króla. 26. Xiążęta krwi są parami z prawa urodzenia swego; krzesła ich idą zaraz po prezesowskiém. 27. Posiedzenia izby parów są publiczne, równie jak izby deputowanych. 28. Izba parów stanowi o oznaczonych prawami zbrodniach zdrady kraju i o zamachach na bezpieczeństwo państwa. 29. Żaden par nie może być aresztowanym, jak tylko z zezwoleniem izby, i w przypadku jakiej zbrodni kryminalnéj tylko może być od niéj sądzonym.

O izbie deputowanych.

30. Izba deputowanych składać się będzie z deputowanych, mianowanych przez zgromadzenia obiorcze, których urządzenie prawo oznaczy. 31. Deputowani będą obierani na lat 5. 32. Żaden deputowany nie może zasiadać w izbie, nie mając lat 30 skończonych i nie łącząc w sobie innych prawnych warunków. 33. Gdyby jednak w którym departamencie nie było 50 osób przepisanego wieku, opłacających podatek przywiązany do prawa obieralności, liczba ich ma być uzupełnioną z osób, opłacających najwyższy po tym podatek, i ci mogą być pospołu z tamtemi obierani. 34. Nikt nie może być obiercą kto jeszcze nie ma skończonych lat 25, i nie dostaje mu innych warunków prawem przepisanych. 35. Obiorcy mianują prezydentów zgromadzeń obiorczych. 36. Najmniéj połowa deputowanych wybieraną będzie z takich, prawo być obranemi mających osób, które mają w departamencie swe polityczne zamieszkanie. 37. Prezesa izby deputowanych taż izba przy otwarciu każdego posiedzenia obiera. 38. Posiedzenia izby deputowanych są publiczne, atoli na wniosek pięciu członków, może się zamienić w tajemny komitet. 39. Izba dzieli się na biora, w celu roztrząsania projektów do praw. 40. Żaden podatek nie może być nałożonym i wybranym, jeżeli nie będzie od obudwóch izb przyjętym i przez króla zatwierdzonym. 41. Podatek gruntowy stanowi się tylko na rok jeden; podatki niestałe mogą być na więcéj lat stanowione. 42. Król zwołuje corocznie obiedwie izby; może je odraczać, a izbę deputowanych wolno mu rozwiązać; lecz w tym przypadku winien w przeciągu trzech miesięcy nową zwołać. 43. Żaden członek izby nie może być aresztowanym w czasie posiedzenia, ani też na 6 tygodni przed i tyleż po posiedzeniu. 44. Żaden członek nie może być w ciągu posiedzenia za wykroczenia kryminalne sądzonym lub aresztowanym, dopóki izba na to nie zezwoli, wyjąwszy przypadek ujęcia na gorącym uczynku. 45. Petycje do jednéj lub drugiéj izby mogą tylko na piśmie być podawane. Prawo zakazuje wszelkich ustnych wniosków przed kratkami.

O ministrach.

46. Ministrowie mogą być członkami izby parów lub deputowanych. Prócz tego mają wolne wejście do obydwóch izb i prawo zabierania głosu, kiedy tego zażądają. 47. Izba deputowanych ma prawo oskarżania ministrów i zapozywania ich przed izbę parów, przez którą jedynie mogą być sądzeni.

O porządku sądowym.

48. Wszelka sprawiedliwość wychodzi od króla, i będzie od sędziów, których on mianuje i ustanawia, wymierzaną. 49. Mianowani przez króla sędziowie nie mogą być urzędów swych pozbawieni. 50. Teraźniejsze zwyczajne władze sądowe utrzymują się. Nie zajdzie w nich żadna odmiana, jak tylko na mocy prawa. 51. Utrzymuje się teraźniejsza instytucja sędziów handlowych. 52. Utrzymuje się podobnież sąd pokoju. Sędziowie pokoju, lubo od króla mianowani, mogą być odwołani. 53. Nikt nie może być pozbawionym swoich właściwych sędziów. 54. A zatém żadne nadzwyczajne kommissje i trybunały, w jakimbądź celu i pod jakiémkolwiek nazwaniem, nie mogą być ustanawiane. 55. Rozprawy w sprawach kryminalnych odbywają się jawnie, wyjąwszy izby ta jawność szkodzić mogła porządkowi i obyczajom, a w tym przypadku obwieści to trybunał przez rezolucję. 56. Utrzymuje się instytucja przysięgłych; zmiany jakieby dłuższe doświadczenie potrzebnemi w niéj uczyniło, mogą tylko przez prawo być zaprowadzone. 57. Kara konfiskacji majątków jest zniesiona, i nigdy zaprowadzoną być nie może. 58. Król ma prawo przebaczania i zmieniania kary. 59. Kodex cywilny i istnące obecnie ustawy, które z niniejszą konstytucją nie są w sprzeczności, utrzymywane będą w mocy, dopóki przez prawo nie zostaną uchylone.

Szczególne przez rząd zaręczone prawa.

60. Czynni wojskowi, officerowie i żołnierze od służby uwolnieni, wdowy, officerowie i żołnierze pensjonowani, pozostają przy swych stopniach, zaszczytach i pensjach. 61. Dług publiczny jest zabezpieczony. Wszelkie zobowiązanie się rządu swoim wierzycielom, jest nietykalném. 62. Stara szlachta powraca do swych tytułów; nowa zatrzymuje swoje. Król mianuje szlachtę według upodobania, lecz uszlachconym osobom nadaje tylko znaczenie i zaszczyty, nie uwalniając ich bynajmniéj od ciężarów i obowiązków towarzystwa. 63. Utrzymuje się legja honorowa. Król ustanowi wewnętrzne jéj urządzenia i ozdobę. 64. Osady rządzone będą oddzielnemi prawami. 65. Król i następcy jego, wstępując na tron, zaprzysięgać będą w obec zgromadzonych izb wierne zachowanie ustawy konstytucyjnéj. 66. Karta niniejsza i wszystkie uświęcone przez nią prawa powierzone są patrjotyzmowi i męztwu gwardij narodo-

wych i wszystkich obywateli Francuzkich. 67. Francja przyjmuje znowu swoje kolory. Odtąd żadna inna kokarda, jak trójkolorowa, nie ma być noszoną.

Szczególniejsze postanowienia.

68. Wszystkie nominacje parów za Karóla X wydane, ogłaszają się za nieważne i żadne. Artykuł 23 karty ma być na posiedzeniu roku 1831 nanowo roztrząsany. 69. Następujące przedmioty mają być po kolei i to w najkrótszym ile można czasie, załatwione: 1) Zastósowanie sądu przysięgłych do wykroczeń druku i politycznych; 2) Odpowiedzialność ministrów i innych urzędników 2go rzędu; 3) Powtórne obieranie deputowanych na płatne urzędy publiczne posuniętych; 4) Roczne uchwalanie kontyngensu wojska; 5) Organizacja gwardji narodowéj, z zapewnieniem gwardystom udziału w obieraniu ich officerów; 6) Postanowienie, ustalające w prawnym sposobie stan officerów siły lądowéj i morskiéj każdego stopnia; 7) Instytucje departamentowe i municypalne, oparte na systemacie obiorczym: 8) Wolność publicznego oświecenia; 9) Zniesienie podwójnego głosowania i oznaczenie warunków zdolności głosowania i obieralności. 70. Wszystkie istnące ustawy i urządzenia, o ile przeciwne są niniejszym, w celu poprawienia karty przyjętym postanowieniom, niezwłocznie za uchylone, za nieważne i żadne uważanemi być mają.

Dan w Palais-Royal w Paryżu, dnia 14 sierpnia 1830. (podpisano) Ludwik *Filip*. — Niżéj podpisali ministrowie: *Dupont* i *Guizot*.

Obrady Izb.

— *Izba deputowanych.* — W dniu 2 b. m. prezes odczytał 5 pism, w których deputowani donosili częścią o swém wystąpieniu z izby, częścią, iż z powodu choroby i innych przyczyn nie mogą mieć uczestnictwa w naradach. Następnie minister sprawiedliwości przełożył wniosek względem zniesienia sądowych audytorów przy trybunałach, których zaprowadzenie i uorganizowanie uważał za przeciwne ustawom. Po nim Labbey de Pompieres rozpoczął narady względem amnestji mającéj się udzielić wywołanym z kraju. Kilku deputowanych uczyniło w tym względzie mniéj ważne uwagi, a nakonice cały projekt przeszedł większością głosów 206 przeciw 31. Następnie minister wojny przełożył wniosek do prawa którego osnową jest: »Art. 1) Ilość ludzi poborów wojskowych stósownie do ustawy z dnia 10 marca 1818 tak dla siły lądowéj jak morskiéj oznaczona będzie corocznie przez izby. Art. 2) Artykuł 5ty ustawy z dnia 10 marca 1818 roku i artykuł 1 ustawy z dnia 9 lipca 1824 są zniesione. Art. 3) Wszystkie rozporządzenia obudwóch tych ustaw nie przeciwne obecnéj, pozostają w swéj mocy.« Uczynił on uwagę, że zwykły kontyngens roczny wynosił 60,000 ludzi, lecz że rząd nigdy nie brał tyle młodzieży, ale pewną część w rezerwie pozostawił; mniemał zarazem, iż oznaczenie kontyngensu powinno być w ten sposób uczynione, iżby nietylko pozwalało rządowi na przypadek powiększyć wojsko, ale nadto zostawić jeszcze dostateczną liczbę młodzieży w rezerwie. Po marszałku Gerard wstąpił na mównicę minister spraw wewnętrznych w celu przełożenia 35 projektów do prawa tyczących się samych tylko miejscowych potrzeb. Gdy chciał przytaczać powody do nich, zawołano ze wszystkich stron, ażeby oszczędził izbie czasu, gdyż te projekta i tak drukowane będą. Posiedzenie odroczone zostało o godzinie 3.

W dniu 3 b. m. nie było posiedzenia; w d. 4 prezes odczytał pismo margrabiego la Boëssière, który donosi: iż dla słabości zdrowia nie mógł dotąd mieć uczestnictwa w naradach izby, lecz zarazem oświadcza, iż nie myśli wykonać przysięgi przeciwnéj jego sumieniu. Następnie p. Daunant przystąpił do zdawania sprawy względem prośb zaniesionych do izby. W dwóch z tych prośb uskarżali się kolonowi mieszkańcy wysp Gwadelupy i Martyniki, że nadana im przez Ludwika XIII i Ludwika XIV równość w obliczu prawa, została nadwerężona przez późniejsze regulamina, rosporządzenia kolonialne i reskrypta ministerjalne. Zarazem domagali się, ażeby im nadano te same prawa, jakie posiadają biali mieszkańcy. Daléj następowały rozmaite podania, a mianowicie względem zaprowadzenia władz municypalnych, względem zniesienia podwójnego głosowania, względem odesłania przestępstw druku pod rozstrzyganie sądu przysięgłych, względem organizowania gwardji narodowych. — Mieszkańcy Boulogne wnosili o zniesienie ustawy względem świętokradztwa. Wszystkie te prośby zostały odesłane do bióra informacyjnego. Inne które się tyczyły interessów prywatnych, zostały w części załatwione a w części odesłane właściwym ministrom. Pomiędzy ostatniemi znajdowało się także podanie jenerała-porucznika Alix, który po raz piąty żądał wypłaty swego zaległego żołdu. Posiedzenie zostało odroczone o godzinie 3½.

Wiadomości dotyczące Algieru.

— Z Algieru donoszą d. 24 sierpnia. — Żydzi tutejsi, mający dokładną wiadomość o naturze wypadków które zaszły we Francji, wyjaśnili Maurom przyczynę zmiany kolorów w wojsku Francuzkiém, czego ci nie pojmowali wcale. — Bezwstydne oświadczenie Beja z Titeri nie zadziwia nikogo. Jestto renegat rodem z Sardynji; uprowadzili go najprzód korsarze Tunetańscy z wyspy St. Pierre i przedali Maurom, od tych dostał się Turkom w Algierze, gdzie przezedłszy na wiarę Mahometa, tyle im umiał się podobać, że w krótkim czasie dostąpił między nimi godności beja. Jego matka zostaje w Tunis, w ubóstwie. — Stósownie do odebranych z Francji rozkazów, zaprzestano ładować na okręty wełnę, ołów, wosk, skóry i inne t. p. towary. — Słychać że żydowscy renegaci przesłali znaczne kwoty pieniężne na rossyjskich okrętach do Nizzy, (Nad morzem Śródziemném, w Sardynji).

— Donoszą z Nizzy: Miljonowe summy przybywają z Algieru do naszego miasta; są to skarby pochodzące ze zdobyczy porobionych w Algierze, ale dotąd nie można było wyśledzić, od kogo lub na czyje imie odbierają je tutejsi bankierowie. Dnia 28 sierp. przywieziono z Algieru 1½ mil. franków, które złożono u bankiera Carlonne; niebawnie ma jeszcze nadejść 2 mil. franków.

HISZPANJA. — *Z Madrytu, d. 31 sierpnia.* — Nakazane zostały modły publiczne o szczęśliwe rozwiązanie królowéj, która jest już w 9 miesiącu ciąży. — Od Jerez de la Frontera, do portu Santa Marja, mają być założone koleje żelazne; potrzebny na to kapitał 4 mil. realów, ma być na akcje zebrany.

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIEJ Nr. 472.